

TUJE PESMI V SLOVENSKI BESEDI

urejuje Janez Menart

ZVEZDE VODNICE

mala antologija ruske simbolistične lirike

Vladimir Solovjov

V ALPAH Misli molčecih, hotenj brez imena
radostnoglasni valovi ...
Želje in vero izmila je pena,
ki je zalila bregove.

Sinje se gôre nad zemljo bleščijo,
sinje v daljavi je morje.
Križa duha pa v višavo želijo,
vendar so speta z obzorjem.

Pljuskaajo bisernoplavkaste pene
v upanja, vere bregove —
misli molčecih, hotenj brez imena
radostnoglasni valovi ...

Avgust 1886

Fjodor Sologub

Na cestah je prazno in tiho,
zaprta so okna in vrata.
Povsod mi sledi nori Liho,
ki ga ne morem odgnati.

Pred reveži so se buržuji
za ograjo železno zaprli.
Sem — blede, utrujeni tujec,
in Liho — vodnik je moj vrli.

Ne smem se od njega ločiti.
 Na cestah je prazno in tiho.
 Pojdiva brž dalje, pohiti,
 kosmati in divji moj Liho!

29. avgusta 1898

Dmitrij Merežkovski

NIRVANA Spet je, kot prvi dan stvarjenja,
 ves tih, pretih lazur neba;
 kot da na svetu ni trpljenja,
 ne v srcu greha in gorja.
 Ne, nočem sreče, nočem slave,
 molčim kot širna polja rži,
 zorim in diham kakor trave . . .
 Ne prejšnjih ne prihodnjih dni
 poznati nočem, nočem šteti.
 Občutek samcat sam se veča:
 o kakšna radost — ne želeti,
 ne misliti — o kakšna sreča!

Zinaida Gippius

ELEKTRIKA Dva končka žic navita,
 na koncih odrezana.
 »Plus«, »minus« — pa ne zlita,
 ne zlita — staknjena.
 Navitek žic spleten je
 in konca sta mrtvâ.
 A čaka ju vstajenje —
 vstajenja čakata.
 Obeh se dotaknita,
 drug »minus« in drug »plus«!
 »Plus«, »minus« se zbudita
 in skupaj — zažarita . . .
 In njuna smrt bo — Luč.

1901